

Csíny

belenyaltam a krémbe,
ezt a mama sose hagyta volna.
fiacskám, minden gyerekkéz koszos,
mondta és a kezemet a víz alá dugta.
a papa nem a tévét nézte, már nem is tudom mit
nézhetett, nem emlékszem, de ült a fotelben.
ha meglátott bennünket, csak mosolygott.
én meg a papa mindig csínyen törtük a fejünket,
a mama volt a célpont. könnyű megijeszteni,
de hát, ilyenek a nagymamák.
a tréfa nem gyerekdolog, a papa fütyült egyet,
a mama be is csoszogott, hallgattunk némán,
és ahogy kell, megvártuk, amíg az ajtóig ér,
és elé álltunk. hol a leves, szóltunk rá.
ő csak a szívéhez kapott. morgott egyet,
s visszament a konyhába.

mama már az ágyban fekszik.
a földön ülve rajzolom azóta is:
a papát, magamat és a mamát.